

מפה לאוזן – דף למנחה

רציונל

אלמוג בהר (מתוך ויקיפדיה)

ד"ר אלמוג בהר (נולד ב-10 בנובמבר 1978) הוא משורר, סופר ומבקר ספרות ישראלי, חתן פרס ראש הממשלה לסופרים עבריים לשנת תש"ע. בהר נולד בנתניה למשפחה ממוצא בגדאדי-עיראקי, איסטנבולי-ספניולי וייקי.

בשנת 2005 זכה במקום הראשון בתחרות הסיפור הקצר של "הארץ" עם סיפורו "אנא מן אל-יהוד". בעקבות הזכייה החל לפרסם שירים וסיפורים קצרים במספר כתבי עת, בהם "הליקון", "עיתון 77", "הכיוון מזרח" ו"קשת החדשה", בתחילה בשמות העט אלמוג ב. וב. אלמוג. עוד פרסם במוספי הספרות של העיתונים ידיעות אחרונות, מקור ראשון, מעריב והארץ, שם גם פרסם ביקורות ספרות. ספר שיריו הראשון של בהר "צמאון בארות" ראה אור בפברואר 2008 (הקובץ זכה בציון לשבח בפסטיבל במטולה 2008 ובפרס רמת-גן לשירת ביכורים לשנת 2011). לאחריו הוציא קובץ סיפורים קצרים בשם "אנא מן אל-יהוד" בדצמבר 2008 (הספר היה בין 12 המועמדים לפרס ספיר 2010) וספר שירה שני "חוט מושך מן הלשון" בנובמבר 2009 (הספר זכה בפרס ברנשטיין לשירה לשנת 2010). בנוסף פורסמה מסה פרי עטו בשם "חלומות באספניה" בשנת 2007. בשנת 2010 פרסם רומן ראשון בשם "צ'חלה וחזקל" (הספר היה בין 12 המועמדים לפרס ספיר 2011). תרגום לערבית של רומן זה ראה אור בתחילת 2016 במצרים, בהוצאת "אל-כותוב ח'אן" ובתרגום נאאל אלטוח'י. ספר שיריו השלישי, "שירים לאסירי בתי-הסוהר", ראה אור ב-2016 בהוצאת אינדיבוק (הספר זכה בציון לשבח בפרס קוגל חולון). בסוף 2016 החל לפרסם מבחרי שירה ופרוזה להורדה חופשית באתרו: "משוררים מתים כותבים טוב ממני" (מבחר שירים, דצמבר 2016); "ספר בגדאד" (מבחר שירים וסיפורים, ינואר 2017), "לדרוש את התורה" (מבחר שירים, יוני 2017).

בהר הוא בעל תואר ראשון בפילוסופיה ותואר שני בספרות עברית באוניברסיטה העברית. התזה שכתב הייתה על זהות ומגדר בשירתה של אמירה הס. את עבודת הדוקטורט כתב בחוג לספרות באוניברסיטת תל אביב, על כותבי פיוט במאה ה-20 בקהילות היהודיות בעולם הערבי, המוסלמי והעות'מאני, והשפעות של מסורות הפיוט, המקאמה ושירת החול בספרות המזרחית החדשה. הוא מתגורר בירושלים. לימד בבית ספר התיכון "קדמה" בירושלים, הנחה סדנאות פיוט במסגרת קהילות שרות, וכן לימד במכללת עלמא, מכללת ספיר, מכללת דוד ילין, אוניברסיטת בר-אילן, אוניברסיטת תל אביב, אוניברסיטת קורנל והאוניברסיטה העברית.

בהר היה מן הפעילים המרכזיים בריצת תנועת "הפנתרים השחורים החדשים" לבחירות לעיריית ירושלים בשנת 2008, וככל הנראה אחד ממנסחי מניפסט התנועה. כמו כן היה בין מנסחי מכתב "רוח ג'דידה", היה פעיל בתנועת "המעברה" הירושלמית, שנאבקה למען דיור ציבורי וכנגד פינויים מבתיים מאז 2011, וכן היה פעיל ב"מזרחית משותפת".

בהר הוא מן היוצרים הבולטים בשירה העברית הצעירה, ובגל החדש של השירה המזרחית הצעירה, השירה האמונית הצעירה, השיבה אל השירה הצורנית, השירה החברתית והפוליטית והתחדשות השירה הירושלמית.

החטיבה לחינוך ולקהילה, המחלקה הפדגוגית

מיכאל ביטון (מתוך ויקיפדיה)

נולד ב-1970 בירוחם למשפחת עולים ממרוקו, הצעיר מבין תשעה אחים. למד בממ"ד "קול יעקב", בישיבה תיכונית אוהל שלמה בבאר שבע, בסוף כיתה י"א סיים ביטון בית ספר תיכון, ושימש עד לגיוסו כמדריך מתנדב בתנועת בני עקיבא. שירת כקצין קרבי בגולני והיה אחד הצוערים בקורס קצינים שאחריהם עקב הסרט "להיות קצין". בשירות המילואים הוא משמש קצין קרבי בדרגת סרן. מיכאל ביטון בעל תואר ראשון במדעי ההתנהגות מאוניברסיטת בן-גוריון, בעל תעודת הוראה מטעם מכון מנדל למנהיגות, ותואר שני בניהול מלכ"רים מהאוניברסיטה העברית. הוא מגשר ובוגר קורסי מנהלים של החברה למתנ"סים ושל הסוכנות היהודית, ובוגר תוכנית "גוונים" למנהיגות יהודית פלורליסטית בישראל.

את דרכו החינוכית החל עם שחרורו מצה"ל, כשהקים קבוצות הכנה לצה"ל בירוחם. הוא הדריך חוגי סיירות במסגרת מל"ש (מרכז לימודי שדה) ירוחם, עסק בפיתוח תוכניות לקידום נוער, ושימש כחבר הוועד המנהל של המכללה האקדמית לחינוך ע"ש קיי. כיהן כיו"ר הוועד המנהל של עמותת "עמיד במדבר". ייסד את עמותת "קלי"ר – קהילה למען ילדי ירוחם" שפעלה בשנים 1998-2002.

בין השנים 2000-2003 שימש מנהל מתנ"ס ירוחם ומנהל מרכז לימודי שדה נתיבות. כן שימש בשנים 2003-2005, כמנהל אזור באר שבע-בני שמעון של הסוכנות היהודית. בשנים 2005-2006 שימש מנהל תכנון ופיתוח של מגבית קנדה בישראל. במקביל, בשנת 2005, ייסד את עמותת "צעירים בירוחם" (צב"י) לעידוד התיישבות, מנהיגות ומעורבות של צעירים בירוחם ובנגב. כהונתו הראשונה הייתה בשנים 2010-2014. בבחירות שנערכו בירוחם ב-23 בנובמבר 2010, זכה ברוב של 44.5% מקולות המצביעים ונבחר לראש מועצת ירוחם מטעם הרשימה העצמאית "ירוחם אחת", כמחליפו של יו"ר הוועדה הקרואה עמרם מצנע. עם שיעור הצבעה של 69%, הפך לסמל של "מהפך דורי" – בן ירוחם, שגדל והתחנך במקום, הפך לראש הרשות אחרי חמש שנים של ועדה קרואה.

כהונתו השנייה היא מ-2014 ועד היום (2018). ב-11 בנובמבר 2014 נבחר לכהונה שנייה כראש מועצת ירוחם. ביטון רץ מטעם מפלגת העבודה וזכה בבחירות עם רוב של כ-70% מקולות הבוחרים. ב-10 באוקטובר 2012 הכריז על הצטרפות למפלגת העבודה הישראלית בראשות שלי יחימוביץ' לקראת הבחירות לכנסת ה-19, והוצב במקום ה-104 ברשימתה לכנסת. מ-2010 הוא משמש יו"ר דירקטוריון החברה הכלכלית לפיתוח ירוחם, ומשנת 2012 כחבר הדירקטוריון של החברה למתנ"סים. ביוני 2015 מונה ליושב ראש מועצת הנגב. באוקטובר 2015 הגיש את מועמדותו לראשות קק"ל והצהיר כי אם ייבחר, יכהן כיו"ר בהתנדבות במקביל לתפקידו כראש מועצה, אך הוא הפסיד במערכת בחירות זו.

ב-2015 קיבל את אות יקיר בני עקיבא. נשוי לאילנה ואב לחמישה ילדים, מתגורר בירוחם.